

РЕШЕНИЕ

№ 7361

гр. София, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3852** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Е. В. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес: К., [улица] срещу Решение № СФД22-РД28-33/15.03.2022 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

В жалбата са наведени доводи, че Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с рег. № 200315-1/25.02.2020 г. не е бил връчен на жалбоподателката, поради което същата не е подала жалба срещу него в указания срок.

Административен съд – София – град, III отделение, 46- ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

С Акт за установяване на задължение /АУЗ/ с рег. № 200315-1/25.02.2020 г., издаден от М. И. Б., действаща в качеството си на орган по приходите, на длъжност „инспектор“ в отдел „Общински приходи - П.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на жалбоподателката за периода 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. са определени публични общински вземания за данък върху превозни средства /Д./ в размер на 127,80 лева, ведно с дължимата лихва за просрочие върху тази главница, изчислена към 25.02.2020 г., в размер на 33,18 лева, т.е. всичко общо дължимо в размер на 160,98 лева, за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], марка „Мазда“, модел 121, двигател № В3529800, рама № JMZDB12D200105736, без Е. категория: Евро 1 и 2, мощност 53.00 kW, 1991 година на производство, с партиден №

7218J45402 и деклариран с декларация по чл. 54 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/13.11.2014 г. Органът по приходите е приел, че е налице невъзможност за връчване на издадения акт на ръка на данъчнозадълженото лице или чрез съобщение съгласно правилата на чл. 29, ал. 3 от ДОПК, поради което е пристъпил към връчване по реда и правилата на чл. 32 от ДОПК, а именно връчване чрез прилагане към досието. Във връзка с последното на 03.11.2020 г. е изготвено уведомление по чл. 32 от ДОПК № 47, с което органът по приходите е известил Е. В. С., че следва да се яви в 14-дневен срок от поставяне на настоящето съобщение на табло в дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи - П.“ за времето от 8.30 до 17.00 ч. в сградата, находяща се на адрес [населено място], [улица], стая № 5, при М. Б. - на длъжност „инспектор“, за връчване на АУЗ по чл. 107 от ДОПК с рег. № 200315-1/25.02.2020 г., като същата е уведомена и за това, че в случай на неявяване в посочения срок на основание чл. 32, ал. 6 от ДОПК съответният документ/акт ще бъде приложен към преписката и ще се счете за редовно връчен. Съобщението е било качено от 03.11.2020 г. до 17.11.2020 г. на сайта на Столична община, както и на таблото на дирекция „Общински приходи“, находяща се на адрес [населено място], [улица], ет. 3.

С оглед на изложеното в обжалваното Решение № СФД22-РД28-33/15.03.2022 г. директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община е приел, че подадената от жалбоподателката жалба с рег. № ДПН22-ГР94-5/11.03.2022 г. срещу процесния АУЗ е просрочена, тъй като е подадена след изтичане на определения в чл. 107, ал. 4 от ДОПК 14-дневен срок, и това пречатства разглеждането на жалбата по същество, поради което същата е оставена без разглеждане, а административното производство е прекратено.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалването, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Като е стигнал до извод за недопустимост на жалбата като просрочена, директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община е постановил неправилен и незаконосъобразен акт. В решението са изложени необосновани изводи относно изпълнението на нормативноустановената процедура по връчване на акта по реда на чл. 32 от ДОПК. Фактическите констатации на решаващия орган не са обосновани със събраните доказателства, а правните изводи са формирани при неправилно приложение на закона.

Съгласно разпоредбите на чл. 32, ал. 1 и 2 от ДОПК връчване чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни, като тези обстоятелства се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция.

От приложения по административната преписка Протокол № 101/02.11.2020 г., съставен от органи по приходите, се установява, че на декларирания адрес за кореспонденция и на този по чл. 8 от ДОПК на жалбоподателката, а именно [населено място], [улица], е извършено посещение, при което е констатирано неоткриване на лицето. От друга страна обаче липсват доказателства за извършено второ посещение на адреса на жалбоподателката. В обжалваното решение е посочено, че са изготвени два протокола за посещение - цитираният по-горе № 101 от 02.11.2020 г. и втори

протокол, който всъщност е първи по време, № 39 от 15.09.2020 г. Такъв протокол обаче по делото не е представен. В случая следва да се отбележи, че именно административният орган носи доказателствената тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, като това му е изрично указано с Разпореждане на съда от 12.09.2022 г. Следователно именно ответникът е този, който следва да установи по безспорен начин, че връчването по реда на чл. 32 от ДОПК на процесния АУЗ е било редовно извършено, т.е., че са били налице всички изискуеми от закона предпоставки, необходими за пристъпване към връчване по реда и правилата на чл. 32 от ДОПК.

Както вече беше посочено, за да се премине към връчване на акт или документ по този ред, е задължително да се удостоверят с протокол най-малко две посещения на адреса за кореспонденция на лицето. Изключение от това правило е предвидено в ал. 3 на чл. 32 от ДОПК, съгласно която изискванията за съставяне на протокол не се прилагат, когато са налице безспорни доказателства, че адресът за кореспонденция по чл. 28 е несъществуващ. По делото обаче не се установяват такива обстоятелства, поради което в процесния случай е следвало да намерят приложение именно общите правила на чл. 32, ал. 1 и 2 от ДОПК, т.е. да бъдат извършени поне две посещения на адреса за кореспонденция на жалбоподателката и същите да бъдат удостоверени с протоколи.

Във връзка с горното поради липсата на представен и приложен по делото втори протокол за второ посещение от страна на ответника, въпреки указанията на съда относно доказателствената тежест, съдът приема, че не са били налице изискуемите по чл. 32, ал. 1 и 2 предпоставки за връчване чрез прилагане към досието. В този смисъл ответникът не успя да докаже пълно и главно, че извършеното връчване на процесния АУЗ по реда и правилата на чл. 32 от ДОПК е било редовно, т.е. при изискуемите за това предпоставки. С оглед нередовното връчване на АУЗ не е започнал да тече и срокът за обжалването му, следователно не е изтекъл към датата на подаване на жалбата до директора на дирекция дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община и същата не е просрочена.

В този смисъл не може да бъде споделен изводът на решаващия административен орган, че жалбата е просрочена, който извод е необоснован и не кореспондира със събраните доказателства по делото.

В случая, както вече беше посочено, не е налице коректно изпълнение на нормативноустановената процедура по чл. 32 от ДОПК, което предопределя извод за нередовното връчване на АУЗ по реда на чл. 32 от ДОПК.

Крайният извод, който се налага е, че процесното решение, с което е оставена без разглеждане жалба с рег. № ДПН22-ГР94-5/11.03.2022 г., подадена от Е. В. С., срещу АУЗ с рег. № 200315-1/25.02.2020 г., издаден от М. И. Б., действаща в качеството си на орган по приходите, на длъжност „инспектор“ в отдел „Общински приходи - П.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, и е прекратено административното производство, е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, а преписката върната на ответния административен орган на основание чл. 160, ал. 3 ДОПК вр. чл. 144, ал. 1 от ДОПК за продължаване на административнопроизводствените действия във връзка с жалба с рег. № ДПН22-ГР94-5/11.03.2022 г., подадена от Е. В. С., срещу АУЗ с рег. №

200315-1/25.02.2020 г.

Предвид изричната регламентация на чл. 88, ал. 3 от АПК вр. чл. 147, ал. 3 от ДОПК и с оглед принципа за двуинстанционност на производствата, регламентиран в разпоредбата на чл. 131 от АПК, приложим във връзка с преpraщачата норма на § 2 от ДР на ДОПК, определението на съда не подлежи на обжалване.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. В. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес: К., [улица] Решение № СФД22-РД28-33/15.03.2022 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ВРЪЩА административната преписка на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община за продължаване на административнопроизводствените действия във връзка с жалба с рег. № ДПН22-ГР94-5/11.03.2022 г., подадена от Е. В. С., срещу АУЗ с рег. № 200315-1/25.02.2020 г., издаден от М. И. Б., действаща в качеството си на орган по приходите, на длъжност „инспектор“ в отдел „Общински приходи - П.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :